

U IME NARODA

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Slavke Vukčević kao predsjednika vijeća, i sudija porotnika Ramović Dragana i Dulović Jovana kao članova vijeća, uz učešće namještenika Vinke Rakočević kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **Š. S.**, koga brani Mugoša Mitar, advokat iz Podgorice, zbog krivičnog djela davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva – Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.31/09 od 23.11.2009 godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Lidija Vukčević, zamjenik Specijalnog tužioca iz Podgorice, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 01.03.2010.godine, te nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i dana 03.03.2010.godine javno objavio

P R E S U D U**Optuženi:**

Š.S., rođen u P., sa prebivalištem u P., ul.S. 81, državljanin Crne Gore, radnik, nezaposlen, oženjen, otac dvoje djece, završio osnovnu školu, vojsku služio 1986.godine u D.-S., srednjeg imovnog stanja, osuđivan i to presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br.07/207 od 23.07.2009.godine, zbog krivičnog djela iz čl.152 st.2 u vezi st.1 KZ CG na 3(tri) mjeseca zatvora,uslovno na 1(jednu) godinu,

K R I V J E**Zato što je:**

U noći 03.07.2009.godine, oko 4,30 časova u Podgorici, u Skopskoj ulici, službenim licima-policajcima Područne jedinice Podgorica-Ekspoziture za javni red i mir T. Z. i V. M. ponudio poklonovac da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrše službenu radnju koju bi morali da izvrše na način što je prilikom vršenja kontrole vozila i putnika od strane policajaca T. Z. i V. M., a kada su isti,nakon zaustavljanja putničkog vozila marke "Mercedes kombi" reg.br.PG BG 060, kojim je upravljao S. D., a u kojem se kao saputnik nalazio okrivljeni **Š.S.**, zbog prolaska vozila kroz raskrsnicu kada je bio zabranjen prolaz- na semaforu upaljeno crveno svijetlo i kada su isti utvrdili da

je vozač S. pod dejstvom alkohola, zbog čega su pozvali saobraćajnu patrolu, ponudio policajcima T. i V. novac pružajući V. M. više novčanica u ukupnom iznosu od oko 30 eura i govoreći "koliko treba da se to završi bez pisanja prijave, može li 20 ili 30 eura", kako isti ne bi sačinili zapisnik o izvršenoj kontroli i predali ih saobraćajnoj patroli već im dozvolili da napuste lice mjesta bez evidentiranja počinjenih prekršaja za koje je propisana novčana kazna u iznosu od 50 do 150,00 eura što su policajci odbili,

- čime je izvršio krivično djelo davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore

Pa ga sud primjenom navedene zakonske odredbe, te čl.2,4,5,32,36,42,45 i 46 Krivičnog zakonika Crne Gore, te člana 199, 202 i 364 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore

O S U D J U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od **3 (tri) mjeseca**.

Dužan je optuženi da na ime troškova krivičnog postupka uplati ovom sudu iznos od 275,00 eura u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Vrhovnog državnog tužilaštva – Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.31/09 od 23.11.2009 godine optuženom Š. S. stavljeno je na teret da je izvršio krivično djelo davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Zastupnik optužbe je na glavnom pretresu u završnoj riječi u svemu ostao pri podnijetoj optužnici smatrajući da je provedenim dokazima nesumnjivo utvrđeno da je optuženi izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret, pa je predložio sudu da istog oglasi krivim i kazni po zakonu.

Optuženi Š.S. je u svojoj odbrani u bitnom istakao da je kritične večeri bio u kombiju kojim je upravljao njegov kum S.D.,te da je, kada su u Maslinama prošli semafore na kojima je bilo upaljeno crveno svjetlo i nastavili kretanje, za njima krenula saobraćajna policija i zaustavila ih u Skopskoj ulici. Tom prilikom ,policajci su od S. D. tražili lična dokumenta, a nakon toga su tražili da i on izade iz vozila i pokaže im svoja lična dokumenta, pa je on tako i postupio. Kada su mu vratili ličnu kartu, ,istu nije odmah vratio u džep ,već je iz razloga što je bio pijan i umoran,vjerovatno nesvjesno i mahinalno ličnu kartu i dalje pružao prema policajcu. Nikakav novac nije nudio policajcima, već postoji mogućnost da je policajac pomislio za ličnu kartu da je novac, jer je ulica gdje su ih zaustavili bila neosvijetljena. Za njega je van pameti da nudi novac zbog nekog sitnog saobraćajnog prekršaja koji je možda počinio njegov kum. Pojasnio je da je ličnu kartu izvadio iz futrole za držanje dokumenata koja mu se nalazila u zadnjem džepu od farmerica, dok iz prednjeg džepa ,gdje mu se nalazio novac ništa nije vadio.Kad je davao policajcu svoju ličnu kartu on je počeo da mu govori " što to radiš, očeš da mi nudiš novac pa da me posle prijaviš", na šta mu je odgovorio da tu nema nikakvih para. Naglasio je da nije pitao policajce koliko treba da plati, 20 ili 30 eura da to završe bez kažnjavanja niti je tačno da je gurao u ruku policajcu novčanice. Prilikom vađenja lične karte iz futrole,iz iste su mu ispalili neki računi,podigao ih je i držao u ruci dok je čekao da mu policajac vrati

ličnu kartu, pa je možda policajac za te račune mislio da su pare jer ga je tada odjedanput odgumuo i rekao mu »oćeš li da mi daš pare« ,nakon čega je njegov kum kada je to čuo reagovao riječima »šta to radiš«. Nakon toga obojici je pokazao da tu nema para. Međutim, priveden je u policiju , gdje je sutradan ujutru na traženje jednog inspektora predao sve što je imao u džepovima, između ostalog i novac i to oko 75-80€ .Takođe je naglasio da je kritičnom prilikom bio pijan, ali da se odlično sjeća svega.

Branilac optuženog adv. Mitar Mugoša je u završnoj riječi predložio sudu da njegovog branjenika oslobodi od optužbe .Po stanovištu odbrane, službena lica –policajci u konkretnoj situaciji nisu postupili na način kako su trebali ,odnosno nisu na licu mjesta oduzeli novac, a koji bi služio kao dokaz da im je optuženi upravo taj novac nudio kao mito. Takođe, odbrana okrivljenog u dijelu da je on samo pitao policajce da li može da se plati kazna potvrđena je iskazom svjedoka S. D.. Dakle, imajući u vidu naznačeno, kao i činjenicu da su svjedoci policajci T.Z. i V. Mirko na različit način opisali novac koji je navodno okrivljeni nudio kao mito, jasno je da optuženi nije izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret.

Sud je u dokaznom postupku proveo dokaze: neposredno saslušao svjedoke V. M., T. Z. i S. D., pročitao službenu zabilješku Uprave policije PJ Podgorica – Ekspozitura za javni red i mir od 03.07.2009 godine, pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije PJ Podgorica br.17-13/14 od 03.07.2009.godine, pročitao zapisnik-prijavu o izvršenoj kontroli učesnika u saobraćaju i vozila Uprave policije PJ Podgorica od 03.07.2009 godine, pročitao zapisnik o ispitivanju vozača da li ima alkohola u organizmu, Uprave policije-PJ Podgorica od 03.07.2009 godine na ime S.D., pročitao patrolne listove Uprave policije PJ Podgorica br.6212 i br.2269 sa evidencijom kontrolisanih vozila i lica i pročitao izvod iz kaznene evidencije Uprave policije Područne jedinice Podgorica br. 11-245/09-20126/2 -2577 od 28.09.2009 godine za okrivljenog Š. S..

Ocjenom navoda odbrane i optužbe, te svih provedenih dokaza u smislu čl.360 Zakonika o krivičnom postupku tj. svakog pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud je mišljenja da su se u radnjama optuženog Š. S. stekla sva bitna obilježja krivičnog djela davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore ,izvršenog na način, mjesto i u vrijeme kako stoji u izreci ove presude.

Svjedok S.D. je u svom svjedočkom iskazu u prethodnom postupku naveo da je kritične večeri oko 04,00h ili 04,30h upravljao kombijem marke „Mercedes“ ,a sa njim je bio okrivljeni. Na raskrsnici za skretanje prema Maslinama dok je na semaforu bilo upaljeno crveno svijetlo nastavio je da vozi dalje ,pa ih je u Skopskoj ulicu zaustavila policija. Policajac mu je prišao i pitao ga je da li zna šta je uradio ,na šta mu je odgovorio da zna, nakon čega je S. Š. pitao policajca može li da se za to plati kazna i rekao mu da će da plate kaznu.Međutim, policajac je odgovorio da se za prekršaj koji je napravio, na licu mjesta ne može platiti kazna već se za takav prekršaj oduzima vozačka dozvola. Pojasnio je da je jedan od policajaca u službenom vozilu nešto pisao,dok je drugi za to vrijeme stajao pored njega .S. je izašao iz kombija, prišao im i stavljajući ruku u džep rekao „evo da platim kaznu“ ,na što mu je policajac koji je sjedio u vozilu rekao „vidji ti nudiš mito“. S. je rekao da ne nudi mito nego da hoće da plati kaznu .Tada je i on S. rekao „što radiš to“, a on je i njemu objasnio da je mislio da plati kaznu. Drugi policajac koji je stajao tu pored nije ništa govorio. Tada su policajci pozvali kolege koje su ga povelili u stanicu policije, dok su S. povelili policajci koji su ih zaustavili. Dalje je naveo da u trenutku kada se S. mašio za džep i izvadio novac da plati kaznu zapravo nije vidio šta je S. izvadio jer je bilo mračno, ali mu je S. kasnije rekao da je tu bilo i para i nekakvih računa.Još je naveo da S. nije pružio ni jednom policajcu novac,nego je samo riječima ponudio da plati kaznu. Objasnio je i to da policajac koji je sjedio u vozilu nije mogao vidjeti S., jer se on nalazio izmedju

policajca i S., dok ga je drugi policajac koji je stajao pored kola mogao vidjeti. Sjeća se da je Slavku tom prilikom nešto ispalio, čini mu se iz džepa i da se saginjao da to uzme sa ceste.

U iskazu na glavnom pretresu je ponovio ranije navode i naglasio da je on siguran da je S. stavio ruku u džep i da je nešto izvadio, ali da ne zna zašto je to uradio. Pojasnio je da je pred istražnim sudijom izjavio da se S. mašio za džep i izvadio novac da plati kaznu, ne zato što je to vidio već da je to njegova pretpostavka. Od S. policija nije tražila da izadje iz vozila, ali je on sam izašao možda minut nakon što je on došao kod policajca i dao mu dokumenta.

Cijeneći iskaz ovog svjedoka u bitnom dijelu gdje ovaj svjedok tvrdi da je optuženi htio samo platiti kaznu na licu mjesta, sud nalazi da je njegov iskaz u tom dijelu očigledno sračunat na pomoć svom kumu tj. optuženom u krivičnom postupku. Ovo imajući u vidu da se radi o činjenici koju u svojoj odbrani optuženi ni ne spominje, kao i to što je iskaz ovog svjedoka u suprotnosti sa iskazima svjedoka T. Z. i V. M., a koje iskaze je ovaj sud prihvatio u potpunosti kao istinite.

Svjedok T.Z. je u pretkrivičnom postupku izjavio da je kritične večeri bio na dužnosti sa svojim kolegom M. V., te da su patrolirali službenim vozilom i negdje nakon četiri sata primijetili su da se iz Bulevara IV Proleterske u Bulevar Ivana Crnojevića uključuje kombi vozilo velikom brzinom ne propuštajući vozila koje je bilo dužno da propusti, tako da je jedno vozilo ispred njih koje se kretalo Bulevarom Ivana Crnojevića moralo da koči. Krenuli za njim, pa su na raskrsnici gdje se sa magistralnog puta odvaja put za naselje Masline primijetili da je kombi vozilo prošlo kroz raskrsnicu dok je bilo crveno svjetlo na semaforu. Uspjeli su da ga stignu i zaustave u Skopskoj ulici blizu objekta »Carine«. Uvidom u ličnu dokumentaciju, utvrdili su da se vozač preziva S. a suvozač Š. Nakon toga je sjeo u službeno vozilo na mjesto suvozača da bi u patrolni list evidentirao kontrolu i upisao neophodne podatke, dok je za to vrijeme njegov kolega V. bio pored vrata suvozača službenog vozila. Vidio je da je kolegi V. prišao suvozač Š. i obratio mu se riječima »koliko treba da se to završi, da li 20 ili 30 eura«, pružajući ruku u kojoj je vidio zgužvane novčanice ali nije vidio o kakvim novčanicama se radi jer je bilo dosta mračno. V. je na to reagovao pitajući ga da li zna šta radi i da li je svjestan svojih postupaka, na šta se Š. opet obratio V. riječima »vi ste izgleda jedini koji ne uzimate novac, uzmite ovo i ne držite predavanje«. Nakon toga je V. odgurnuo Š. a od sebe jer je on htio da mu bukvalno na silu ugura novac u ruke. Primijetio je da je vozač bio u alkoholisanom stanju. Od njega je tražio da otvori zadnji dio vozila, pa je nakon pregleda vozila, prišao suvozaču i rekao mu da pripremi svoja dokumenta i da izadje iz vozila, nakon čega su izvršili njihov pregled. Š. je izlazeći iz vozila izvadio ličnu kartu iz zadnjeg džepa pantalona i ne sjeća se tačno da li je dao kolegi V. u ili njemu a između pokazivanja lične karte od strane Š. a pa do momenta kad je kolegi V. u ponudio novac prošlo je toliko vremena koliko je bilo dovoljno da upiše u patrolni list njihove podatke, pozove saobraćajnu patrolu i izvrši provjeru u kriminalističkoj evidenciji preko radio veze. Nije mu poznato odakle je Š. izvadio taj novac koji je nudio njegovom kolegi V. u ali je vidio da u šaci drži zgužvane novčanice koje su virjele, ne može se izjasniti o kojim apoenima se radi, obzirom da je bila slaba ulična rasvjeta, ali je siguran da se radilo o novčanicama, jer se one razlikuju od drugih papira. Nije primijetio da je Š. u bilo šta ispadalo na cestu za vrijeme ovog događaja niti je primijetio da se isti saginjao da nešto uzme sa ceste, a smatra da je do toga došlo da bi to morao primijetiti.

Na glavnom pretresu je ponovio svoje ranije navode, dodajući da je dok je sjedio na mjestu suvozača, pored otvorenih vrata stajao njegov kolega V. M., a razdaljina je možda bila nekih pola metra, dok se optuženi nalazio pored vozila. Ni on, niti njegov kolega nisu pominjali da treba da se plati neka kazna jer zakonom nije predviđeno da može da se naplaćuje kazna na licu mjesta. Vozilo u kom je bio je marke »Fijat Skudo«, a njegova vrata su široka toliko da je mogao da vidi kolegu V. a i optuženog koji se nalazio pored njega. Pojasnio je da nisu zahtijevali od optuženog da im preda

novčanice koje je ponudio iz prostog razloga što se to kosi sa pravilima službe, a koje nalažu da lice u takvom slučaju treba da se privede, pa će u Upravi policije pokazati ponudeni novac. Takođe je objasnio da je on izašao iz vozila, optuženom rekao da će biti privedeno u Upravu policije i naredio mu da stavi novac u džep, što je on i uradio. Dalje je objasnio da smatra da se radilo o presavijenim novčanicama, iako je pred istražnim sudijom rekao da su novčanice u ruci optuženog bile zgužvane. Dodao je da nije istina da su se u rukama optuženog nalazila bilo kakva dokumenta, jer su ista bila kod njega radi unošenja podataka.

Svjedok V. M. je u iskazu u prethodnom postupku naveo da je kritične večeri oko četiri sata ujutru sa kolegom Z. T. patrolirao gradom i kada su prošli podvožnjak u Maslinama približavajući se raskrsnici gdje se od glavnog magistralnog puta desno odvaja put prema naselju Masline, primijetili su bijelo kombi vozilo koje je prošlo kroz crveno svjetlo na semaforu, nastavljajući dalje da se kreće Skopskom ulicom. Čini mu se da je čuo škripu nekih kola koja su po svoj prilici bila ometena prolaskom tog kombi vozila kroz raskrnicu. Blizu samoposluge Carine uspjeli su da preteknu to kombi vozilo i da ga zaustave. Njih dvojica su izašli iz službenog vozila i prišli kombi vozilu prvo tražeći vozaču isprave i primjećujući da su i vozač i suvozač bili u vidno alkoholisanom stanju. Izvršili su pregled vozila i pozvali saobraćajnu patrolu da bi alkotestirala vozača kombija i sankcionisala istog. Kolega T. je sjeo na mjesto suvozača u službenom vozilu i upisivao je izvršenu kontrolu u njihov patrolni list, dok se za to vrijeme on nalazio pored otvorenih vrata suvozača, naslonjen desnom rukom na ta vrata, u kom momentu mu je prišao suvozač iz kombija, odnosno optuženi Š. pitajući ga »koliko treba da se to završi bez pisanja prijave, može li 20 ili 30 eura ili da on zove neke svoje veze« , pružajući ruku prema njegovoj desnoj ruci i gurajući mu u ruku neke zgužvane novčanice. Primijetio je da u ruci drži više nego jednu novčanicu i da je jedna od tih novčanica bila u apoenu od 20 eura, dok za ostale ne zna jer je vidljivost bila slaba. Odgurnuo je ruku optuženog govoreći mu »što to radiš čovječe, to je nepristojno i nekulturno, ne možeš nas podmititi« na šta im se Š. obratio riječima »vi ste jedini koji nećete da uzmete pare«. Dok se sve to dešavalo nije primijetio da je Š. u bilo šta ispadalo iz ruke niti da se on saginjao nešto da uzme. Inače Š.S. je na licu mjesta prijetio, a tokom čitavog puta do stanice policije kada su ga privodili ih je vrijeđao i pljuvao. Dalje je naveo da su ga u stanici policije predali nadležnom inspektor, a novac koji mu je optuženi ponudio nije primio u ruke, jer je smatrao da bi bilo loše da taj novac prvo uzme, pa onda prikaže kao novac koji mu je ponuđen kao mito, jer bi tada moglo da se pomisli da je to uradio zato što mu je optuženi ponudio mali iznos.

U iskazu na glavnom pretresu ponovio je svoje ranije navode i pojasnio da njihova patrola nije patrola koja može da naplaćuje prekršajne kazne niti je ko zahtijevao od vozača i suvozača da plati kaznu. Osim toga prekršajna kazna za prekršaj koji su počinili se ne može platiti na licu mjesta. Sjeća se da je optuženi nakon što je pokušao da telefonom pozove neke svoje »veze« , obratio se njemu i kolegi Z. T. rekavši da li može 20 ili 30 eura da se to završi bez pisanja prijave. Potpuno je siguran da mu je optuženi tačno tako saopštio ove riječi. Ne može se sada sjetiti da li se optuženi saginjao odnosno da li mu je nešto ispadalo iz ruku.

Cijeneći iskaze saslušanih svjedoka - službenika Uprave policije T.Z.a i V. M., sud je iste u cjelosti prihvatio budući da ovi svjedoci od samog početka postupka na identičan i međusobno saglasan način, detaljno i uvjerljivo predstavljaju kritični događaj u pogledu odlučnih činjenica, ne tvrdeći ništa u šta nisu potpuno sigurni kao što je iznos ponudjenog novca i čiji iskazi nisu dovedeni u sumnju, već su naprotiv samo potvrđeni provedenim materijalnim dokazima i u skladu su sa rezultatima cjelokupnog postupka.

Iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima UP PJ Podgorica Ku.br.968/09 od 04.07.2009.godine utvrđeno je da su od optuženog Š. S. dana 03.07.2009.godine u 8,10 časova

privremeno oduzeti sledeći predmeti: dvije novčanice u apoenima od 20 eura serijskih brojeva H38001011391, P12160284562, tri novčanice u apoenima od po 10 eura serijskih brojeva X15724556669, U10702835555, V13622601061 i jedna novčanica u apoenu od 5 eura serijskog broja N20090096616.

Iz službene zabilješke Uprave policije Crne Gore PJ Podgorica – Ekspozitura za javni red i mir od Ku.br.968/09 od 04.07.2009.godine utvrđeno je da je ista sačinjena dana 03.07.2009.godine od strane službenika policije T.Z.a i V. M. u prostorijama Područne jedinice Podgorica. Ovi policijski službenici su oko četiri sata i deset minuta obavljali redovne radne zadatke i kretali su se bulevarom Ivana Crnojevića kada se iz pravca ul. IV Proleterske velikom brzinom uključilo u bulevar bijeli kombi reg. br.PG BG 060 koji je nastavio kretanje u pravcu semafora ka Maslinama ,ugrozivši druge učesnike u saobraćaju prolaskom kroz crveno svijetlo. Uputili su se za tim vozilom uključivši rotaciono svijetlo i u ul.Skopskoj su zaustavili navedeni kombi i kontrolom ustanovili da istim upravlja lice S.D., a da se na mjestu suvozača nalazi Š.S.. Navedena lica su bila u vidno alkoholisanom stanju pa su od dežurne službe zatražili da pošalje saobraćajnu patrolu.Tada je lice koje se nalazilo na mjestu suvozača policajcu M. V.u koji je stojao pored službenog vozila davao, tj. gurao mu u ruke novčanice govoreći »koliko treba 20 ili 30 eura da ovo završimo bez kažnjavanja« kojom prilikom ga je policajac V. M. odgurnuo od sebe pitajući ga da li je svjestan šta radi i da ostavi te pare u džep. Š.S. ih je ometao u vršenju službene radnje govoreći » da nećete da me možda privodite, ajde junaci da vidim ta vaša muda, sad ću da intervenišem« . Saopštili su mu da će zbog toga biti priveden i uveli ga u službeno vozilo .Cijelim putem prilikom privodjenja u službene prostorije prijetio je da će ih ubiti, vrijedjao i pljuvao.

Iz zapisnika –prijave o izvršenoj kontroli učesnika u saobraćaju i vozila UP PJ Podgorica od 03.07.2009 godine utvrđeno je da je ista sačinjena dana 03.07.2009 godine u ulici Skopskoj u Podgorici ,u 04,30 časova povodom izvršene kontrole učesnika u saobraćaju S.D. koji je upravljao teretnim motornim vozilom »Mercedes« reg.oznaka PG BG 060 koje je njegovo vlasništvo i da je tom prilikom konstatovano da je imenovani počinio prekršaj ,jer je učestvovao u saobraćaju sa 1,19 promila alkohola u organizmu, što je utvrđeno alkometrom tipa »Dreger« fab.br.0740 i da je isti isključen iz daljeg saobraćaja.

Iz zapisnika o ispitivanju vozača da li ima alkohola u organizmu Uprave policije PJ Podgorica od 03.07.2009. godine utvrđeno je da je vozač S.D. koji je dana 03.07.2009.godine u 4,30 časova učestvovao u saobraćaju na putu u Skopskoj ulici i upravljao vozilom »Mercedes« reg.ozn.PG BG 060 podvrgnut alkotestiranju putem alkometra tipa Dreger, kojom prilikom je konstatovano da vozač ima 1,19 promila alkohola u organizmu.

Iz patrolnog lista br. 2269 Uprave policije PJ Podgorica utvrđeno je da su ovlašćeni službenici policije T.Z. i V. M. kontrolisali kombi bijele boje reg.oznaka PG BG 060 u Skopskoj ulici kojim je upravljao S.D., dok se na mjestu suvozača nalazio Š.S. ,a zbog prolaska kroz crveno svijetlo na semaforu ,te da je Š.S. tom prilikom pokušao da ponudi novac ,gurajući isti u ruke policajcu V. M..

Iz patrolnog lista br. 6212 Uprave policije PJ Podgorica utvrđeno je da je protiv vozača S.D. podnijeta prekršajna prijava zbog posjedovanja alkohola u krvi od 1,19 promila i da je istom oduzeta vozačka dozvola.

Na osnovu rezultata cjelokupnog postupka ,ovaj sud je zaključio da su se u radnjama optuženog Š. S. ostvarila sva bitna obilježja krivičnog djela davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika.

Naime, u toku postupka je nesumnjivo utvrđeno da je optuženi Š.S. u noći 03.07.2009.godine, oko 4,30 časova u Podgorici u Skopskoj ulici, službenim licima - policajcima Područne jedinice Podgorica - Ekspoziture za javni red i mir T.Z. i V. M. ponudio poklon-novac, da u okviru svog službenog ovlaštenja ne izvrše službenu radnju koju bi morali da izvrše, na način što je prilikom vršenja kontrole vozila marke "Mercedes kombi" reg.ozn. PG BG 060 i vozača tog vozila S.D. i njega kao suvozača od strane policajaca T.Z. i V. M., ponudio policajcima T. i V. u novac, pružajući V. M. više novčanica u ukupnom iznosu od oko 30 eura govoreći "koliko treba da se to završi bez pisanja prijave, može li 20 ili 30 eura", kako isti ne bi sačinili zapisnik o izvršenoj kontroli i predali ih saobraćajnoj patroli zbog prethodno učinjenog prekršaja, već im dozvolili da napuste lice mjesta bez njihovog evidentiranja, što su policajci odbili.

Ove činjenice sud je utvrdio prije svega iz jasnih, ubjedljivih, detaljnih, logičnih i u pogledu odlučnih činjenica saglasnih i dosljednih kazivanja svjedoka T.Z. i V. M. i drugih provedenih materijalnih dokaza i to službene zabilješke Uprave policije – PJ Podgorica-Ekspozitura za javni red i mir od 03.07.2009.godine, potvrde o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije – PJ Podgorica br.17-13/14 od 03.07.2009.godine, zapisnika – prijave o izvršenoj kontroli učesnika u saobraćaju i vozila Uprave policije – Područne jedinice Podgorica od 03.07.2009.godine, zapisnika o ispitivanju vozača da li ima alkohola u organizmu Uprave policije PJ Podgorica od 03.07.2009.godine, patrolnih listova Uprave policije – PJ Podgorica br. 6212 i 2269 sa evidencijom kontrolisanih vozila i lica.

Naime, svjedoci T.Z. i V. M. su jasno i saglasno opisali način na koji je optuženi ponudio novac u namjeri da oni kao službena lica ne izvrše službenu radnju koju su bili dužni da izvrše. Oba svjedoka su precizno izjavili da je optuženi pružajući novčanice policajcu V. i bukvalno gurajući iste u njegove ruke, pitao koliko je potrebno, da li 20 ili 30€, kako ne bi pisali prijavu. U potpunosti je sud prihvatio iskaze ovih svjedoka, jer su isti jasni i u saglasnosti jedan sa drugim, kao i sa ostalim, prethodno naznačenim dokazima.

S druge strane, iskaz svjedoka S.D. ovaj sud u pogledu bitnih činjenica ne prihvata, jer je isti nelogičan, neubjedljiv i u suprotnosti sa ostalim izvedenim dokazima.

Naime, svjedok S.D. je pred istražnim sudijom izjavio da je optuženi prišao policajcima i stavljajući ruku u džep rekao „evo da platim kaznu“, na što mu je policajac koji je sjedio u vozilu rekao „vidji ti nudiš mito“, te da je i on pomislio da je optuženi ponudio mito i rekao mu „što radiš to“. Ovaj svjedok je takođe izjavio da u trenutku kada se optuženi mašio za džep i izvadio novac da plati kaznu nije vidio šta je optuženi izvadio jer je bilo mračno, ali mu je S. kasnije rekao da je tu bilo i para i nekakvih računa. Ovakvo kazivanje svjedoka jasno ukazuje da je u konkretnom slučaju optuženi ponudio novac onako kako je to opisano izrekom presude. Iskaz dat na glavnom pretresu, koji je u pogledu navedenih činjenica u odnosu na iskaz dat u istrazi, ovaj svjedok izmijenio, odnosno rekao je da on nije vidio da se optuženi mašio za džep i izvadio novac da plati kaznu već da je to samo njegova pretpostavka, sud nije prihvatio. Očigledno je da je svjedok dajući ovako nedosljedan iskaz u pogledu odlučnih činjenica, želio da olakša položaj optuženom u postupku. Nelogično je da i ovaj svjedok, kao i svjedoci T.Z. i V. Mirko, obzirom da je bio u neposrednoj blizini cjelokupnog događaja, zaključio da je optuženi ponudio mito policajcima, ako se upravo tako događaj nije desio.

Krivično djelo davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika čini ono lice koje službenom licu da, ponudi ili obeća poklon ili drugu korist da u okviru svog službenog ovlaštenja izvrši službenu radnju koju ne bi smjelo izvršiti ili da ne izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti ili koje

posreduje pri takvom podmićivanju službenog lica, pri čemu se pojam službenog lica određuje na osnovu čl.142 st.3 Krivičnog zakonika, a pod poklonom se smatra svaka imovinska vrijednost koja se drugom daje bez naknade a može se sastojati u nepokretnim i pokretnim stvarima, novcu, hartijama od vrijednosti kao i na prenošenje obligacionih prava imovinskog karaktera. Pod drugim koristima mogu se smatrati sva primanja imovinskog ili neimovinskog karaktera a koja se ne mogu smatrati poklonom kao što je npr. neosnovano dobijanje kredita pod povoljnim uslovima, napredovanje u službi kao vid podmićivanja, neosnovano dobijanje stipendije, nezakonito dobijanje stana itd.

Imajući u vidu naprijed navedeno, sud zaključuje da je optuženi Š.S. ostvario sva obilježja krivičnog djela- davanje mita iz čl.424 st.1 Krivičnog zakonika obzirom da je u toku postupka nesumnjivo utvrđeno da je optuženi Š.S. kritičnom prilikom kao suvozač u predmetnom vozilu policajcima T.Z.u i V. M. ponudio poklon-novac da u okviru svog službenog ovlašćenja ne sačine zapisnik o izvršenoj kontroli i predaju ih saobraćajnoj patroli, dakle bez evidentiranja prekršaja koje je počinio vozač S.D. prolazeći na crveno svjetlo na semaforu u raskrsnici i upravljajući vozilom pod dejstvom alkohola, za koje prekršaje je propisana novčana kazna u iznosu od 50 do 150,00 eura, a kako to proizilazi iz sadržine čl.305 ZOBS-a na putevima koji predviđa da će se novčanom kaznom od 50 do 150 eura za prekršaj kazniti vozač koji na mjestu na kome je saobraćaj regulisan svjetlosnim saobraćajnim znakovima ne zaustavi vozilo kada mu je datim znakom zabranjen prolaz (član 38 stav 1 istog zakona), odnosno vozač koji upravlja vozilom u saobraćaju na putu ili počne upravljati vozilom pod dejstvom alkohola (član 200 istog zakona).

Sud nije prihvatio odbranu optuženog Š. S. da kritičnom prilikom nije ponudio novac policajcima kao očigledno sračunat na izbjegavanje krivice. Isti se brani da nije nudio novac policajcima, već da je moguće da je policajac za ličnu kartu odnosno za račune koji su mu iz nje ispali, a koje je podigao i držao u ruci pomislili da su pare. Ovakva odbrana je krajnje nelogična, neubjedljiva i ničim potkrijepljena, u suprotnosti sa izvedenim dokazima, posebno ubjedljivim kazivanjima svjedoka Z. T. i M. V. a.

Potpuno je nelogična odbrana okrivljenog da je on, kada mu je policajac vratio ličnu kartu, istu ponovo pružao prema njemu zato što je bio pijan ili umoran, te da je to mahinalno uradio, naročito ako se ima u vidu da je i sam optuženi izjavio da je i pored činjenice što je bio u alkoholisanom stanju, bio svjestan svega i da se cjelokupnog događaja odlično sjeća. S tim u vezi, razlozi koje je u završnoj riječi naveo branilac okrivljenog u dijelu u kom tvrdi da je optuženi pružao novac u namjeri da plati kaznu, neosnovani su, jer kod saznanja da se kazna za počinjeni prekršaj ne može platiti na licu mjesta nelogično je da bi optuženi iz bilo kog drugog razloga pružao novac policajcima, osim u namjeri davanja mita. Pri tom, optuženi u svojoj odbrani nije pominjao da se na ovakav način predmetni događaj desio, već je isticao da je policajcu pružao samo ličnu kartu, a ne novac, da su se u futroli u kojoj se nalazila lična karta nalazili neki računi i papiri, te da u njoj nije bilo novca. Odbrana u ovom dijelu obezvrijeđena je iskazom svjedoka T.Z.a koji je izjavio da nije istina da su se u rukama optuženog nalazila bilo kakva dokumenta jer su ista u tom momentu bila kod njega radi unošenja podataka.

Neosnovani su i navodi branioca optuženog da je od značaja za presuđenje to što policajci nisu oduzeli novac od optuženog na licu mjesta, te da je to procedura koja se mora ispoštovati. Naime, svjedoci su objasnili u potpunosti tok događaja i dali sudu jasna objašnjenja u pogledu svih preduzetih radnji, pa ovaj sud smatra da je za postojanje konkretnog krivičnog djela bez značaja da li je novac koji je ponuđen kao mito, oduzet od optuženog na licu mjesta ili kasnije, u stanici policije.

Cijeneci psihicki odnos optuzenog Š. S. prema izvršenom krivičnom djelu, sud je našao da je optuženi postupao sa direktnim umišljajem, tj. bio je svjestan da je službenim licima ponudio novac kako isti ne bi u okviru svojih službenih ovlašćenja izvršili službenu radnju tj. da ne bi sačinili zapisnik o izvršenoj kontroli i S.D. predali saobraćajnoj patroli, a što je u konkretnom i htio.

Odlučujući o kazni za optuženog Š. S. ,sud je cijenio sve okolnosti propisane čl.42 Krivičnog zakonika od kojih zavisi da li će kazna biti manja ili veća, pa je na strani optuženog od olakšavajućih okolnosti cijenio njegove lične i porodične prilike, odnosno da je porodičan čovjek, otac dvoje djece, nezaposlen, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio da je ranije osuđivan presudom Osnovnog suda u Podgorici K.br. 07/07 od 23.07.2009.godine za krivično djelo iz čl. 152. st.2 u vezi st.1 KZCG, a što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije za optuženog Š. S.. Obzirom da optuženi nije osuđivan za istovrsno krivično djelo, ovoj okolnosti sud nije davao poseban značaj. Navedene olakšavajuće okolnosti, po mišljenju ovog suda u konkretnom slučaju mogu se u svojoj ukupnosti cijiniti naročito olakšavajućim okolnostima, pa je sud primjenom čl.45 st.1 tač.3 i 46 st.1 tač.5 Krivičnog zakonika optuženom ublažio kaznu ispod propisanog minimuma kazne za predmetno krivično djelo i izrekao kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, nalazeći da će se i ublaženom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja iz čl.32 krivičnog zakonika Crne Gore, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl.4 st.2 istog Zakonika.

Na osnovu čl.199 i 202 ZKP-a optuženi je obavezan da na ime troškova krivičnog postupka uplati ovom sudu iznos od 275,00 eura, koji se odnosi na troškove koji su nastali isplatom nagrade braniocu postavljenom po službenoj dužnosti u pretkrivičnom postupku u iznosu od 125,00€ i na ime sudskog paušala , odmjerenog shodno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama optuženog u iznosu od 150,00€ .

Na osnovu svega navedenog odlučeno je kao u izreci.

**VIŠI SUD U PODGORICI,
Dana, 03.03.2010.godine**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
S. Vukčević,s.r.**

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu u Podgorici a preko ovog suda u roku od 15 dana po prijemu iste.

**Za tačnost otpravka tvrdi i ovjerava
Namještenik suda: Vinka Rakočević**
